

2017-18
S 977 endeligt svar
Offentligt

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 4613

Doknr.
606855

Dato
04-09-2018

Medlem af Folketinget Kirsten Normann Andersen (SF) har d. 29. august 2018 stillet følgende spørgsmål nr. S 977 til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 977:

"Mener ministeren, at det er rimeligt at en psykolog, som er blevet frataget sin autorisation grundet en sigtelse for at have forgrebet sig på en klient, fortsat kan praktisere og endda uden tilsyn fra Sundhedsstyrelsen?"

Svar:

Titlen som psykolog og autoriseret psykolog er reguleret i psykologloven. Det fremgår af loven, at man kun må benytte betegnelsen psykolog, hvis man på et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Psykologloven indeholder ikke nærmere regler for, hvordan en person, som har uddannet sig til psykolog, må udøve sit erhverv.

En psykolog kan ansøge Psykolognævnet om autorisation som psykolog. En autorisation forudsætter, at ansøgeren har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen. Ansøgeren skal også have gennemgået en af Psykolognævnet nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed. Autorisationen giver ret til at anvende titlen autoriseret psykolog. Psykolognævnet fører en liste over autoriserede psykologer, der er tilgængelig på nævnes hjemmeside.

En autorisation medfører, at psykologen kommer under tilsyn af Psykolognævnet både i forhold til psykologens faglige virksomhed og i forhold til den pågældendes egnethed til at udøve erhvervet. Psykolognævnets reaktionsmuligheder i forbindelse med tilsynet spænder fra at udtale kritik, iværksætte skærpet tilsyn, give et fagligt påbud til fratagelse af autorisationen. Afgørelser om alvorlig kritik, skærpet tilsyn, påbud og fratagelse offentliggøres på Psykolognævnets hjemmeside inklusive navnet på psykologen. Det samme gælder domme om fratagelse af autorisation.

Selvom psykologloven ikke indeholder en nærmere regulering af udøvelsen af erhvervet som psykolog, kan det fremgå af anden lovgivning, at bestemte typer af psykologopgaver alene kan udføres af en autoriseret psykolog. Det fremgår

f.eks. af lov om social service, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde psykologbehandling til alle børn, som kommer på et kvindekrisecenter sammen med deres mor. Denne behandling kan kun udføres af en autoriseret psykolog.

Det er frivilligt for en psykolog at ansøge om autorisation og dermed komme under Psykolognævnets tilsyn. En psykolog, der ikke har en autorisation, vil imidlertid ikke kunne påtage sig opgaver, der efter lovgivningen alene kan foretages af en autoriseret psykolog. Psykologen vil dog f.eks. kunne udøve sit erhverv som privatpraktiserende psykolog eller være ansat som psykolog i en virksomhed.

Jeg kender ikke den konkrete sag der henvises til i spørgsmålet, og kan heller ikke udtale mig om konkrete sager der verserer. Jeg kan forstå på de artikler i medierne, der har været om sagen, at Psykolognævnet midlertidigt har frataget en psykolog sin autorisation. Politiet har efter det oplyste tiltalt psykologen for at have overtrådt straffeloven, bl.a. med påstand om at fratage psykologen retten til at praktisere som psykolog.

Det er vigtigt for mig at understrege, at borgere, der overvejer at gå til en psykolog, har mulighed for via Psykolognævnets hjemmeside at undersøge, både om den pågældende psykolog har en autorisation, og om nævnet har offentliggjort afgørelser vedrørende psykologen, hvori der udtales kritik m.v. eller som i den konkrete sag, hvor autorisationen er blevet frataget.

Fratagelse af en autorisation, herunder også midlertidigt, medfører, at man ikke kan arbejde som autoriseret psykolog. Den pågældende vil dog fortsat kunne påtage sig psykologopgaver, der ikke kræver en autorisation.

For så vidt angår psykologers arbejde inden for sundhedsområdet, herunder i forhold til den nærmere regulering heraf og det tilsyn, som sundhedsmyndighederne fører, henviser jeg til sundhedsministeren.

Med venlig hilsen
Mai Mercado